

конструкція несуть у собі потенційну загрозу розмити або змінити правовий зміст, внести у законодавчий текст нові смислові відтінки, призвести до двозначності, а значить і різночитання правової норми тими, хто шукає у законі прогалини. Найбажанішою для правозастосування є норма-дефініція, яка містить перелік найістотніших ознак поняття, відкинувши ті, що не мають значення для юридичної практики (правозастосування).

Тож норми-дефініції відіграють важливу роль в правозастосовчій діяльності Національної поліції, наповнюючи змістом окремі правові категорії та сприяючи належному і законному функціонуванню правоохоронних органів. (11 СЛАЙД)

Список використаних джерел:

1. Крестовська Н.М., Матвеева Л.Г. Теорія держави і права. Підручник. Практикум. Тести : підручник / Н.М. Крестовська, Л.Г. Матвеева. – К.: Юрінком Інтер, 2015. – 584 с.
2. Закону України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 з наступними змінами і доповненнями [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/580-19/page>.

Ушакова М. В.

курсант факультету №4

*Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Харків
Науковий керівник: Загуменна Ю. О., професор, к.ю.н., доцент*

ПРАВОСВІДОМІСТЬ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ЯК РІЗНОВИД ПРАВОВОЇ СВІДОМОСТІ

Визначення шляхів підвищення рівня правової свідомості студентства в Україні не лише позитивно вплине на успішність соціально-економічного та суспільно-політичного розвитку держави, а й забезпечить необхідну стабільність в державі [1, С. 24]. З метою вивчення рівня правосвідомості студентів юридичного, технічного та гуманітарного напрямку навчання проведено опитування (анкетування) серед студентів вищих навчальних закладів нашого міста. У ході дослідження ми опитали

150 студентів, які навчаються за денною формою навчання. Із них: 51 студенти (34, 3 %), що отримують різні освітньо-кваліфікаційні рівні за юридичними напрямами та спеціальностями; 58 студентів (38,5 %), котрі здобувають освіту за гуманітарними напрямами та спеціальностями; 41 людина (27,2 %), які навчаються за технічними напрямами і спеціальностями.

Результати проведеного анкетування дають нам підстави зазначити наступне: майже половина (45,4 %), опитаних студентів рівень своїх правових знань оцінюють як «добрий» або «дуже добрий», вважаючи, що набутих у вищому навчальному закладі правових знань їм вистачить для життя (67 %). При цьому показово, що більше половини 53 % студентів, які здобувають освіту за юридичним напрямом, оцінюють рівень своїх правових знань як «низький» або «задовільний» (лише 1 % студентів-юристів оцінили рівень своїх правових знань як «дуже добрий»).

У процесі анкетування студентам, окрім оцінки рівня своїх правових знань, визначення найбільш ефективних правових заходів, було запропоновано відповісти на питання «Чому Ви як правило дотримуєтесь законів і уникаєте правопорушень?». Результати опитування свідчать про те, що ж правило при дотриманні законів і уникненні правопорушень студенти керуються:

На питання «Чи завжди Ви погоджуєте свої вчинки із вимогами закону?» 54,1 % студентів відповіло «так», 40,6 % студентів зазначили, що погоджують свої вчинки з законом тільки якщо це не суперечить їхнім власним інтересам, 5,2 % студентів відмітили, що вчиняють так, ж їм потрібно і не думають про те чи їх дій відповідають вимогам закони чи ні.

Вищевикладені результати анкетування, свідчать про те, що 5,2 % студентів, а це кожен 20-й опитуваний допускає можливість порушення ним закону. У свою чергу 40,6 % студентів (майже кожен другий студент) потенційно схильні до скоєння правопорушення, якщо правило поведінки, закріплене тією чи іншою нормою права, буде суперечити його інтересам.

Такі результати анкетування дають нам підстави стверджувати, що правосвідомість студентської молоді є певною мірою дефективною, недостатньо сформованою. При цьому особливість дефективності правової свідомості студентів проявляється у тому, що не зважаючи на

позитивне ставлення студентської молоді до діючого законодавства (60,9 % студентів визнає, що право підтримує певний порядок у відносинах між людьми і установами), певна її частина на індивідуальному поведінковому рівні готова порушити його приписи.

Серед головних причин порушень закону у суспільстві та державі студенти нашого міста назвали: незнання норми права і міри покарання за її порушення - 27,8 %; складне матеріальне становище - 29,6 %; недосконалість законодавства - 11,3 % ; корумпованість та беззаконня - 19,1 %; відсутність належного виховання -12,2 %.

Що ж стосується умов за яких студенти можуть порушити закон (норму права), то: 74,8 % студентів може порушити закон задля збереження свого життя та здоров'я; 1,7 % студентів визнали, що можуть порушити закон для збагачення; 1,5 % - для кар'єрного зростання; 22%- не порушить закон ні за яких умов.

З огляду на зазначені результати опитування маємо підстави відмітити, що серед сучасного студентського молодого покоління найвищою цінністю є життя. 74,8% студентів допускають можливість порушення встановлених державою правил поведінки саме задля збереження свого життя.

Крім того, не зважаючи на те, що одна третина опитаних студентів основною причиною вчинення правопорушень визнають складне матеріальне становище, лише 1,7 % студентів допускає можливість вчинення правопорушення заради збагачення, 1,5 % - для кар'єрного зростання. Це у свою чергу свідчить про те, що у сучасному студентському середовищі кар'єра та гроші не являють собою цінностей заради яких молодь готова порушити закон, вчинити правопорушення.

Аналіз рівня правосвідомості студентської молоді свідчить про те, що: по- перше, рівень правосвідомості студентської молоді певною мірою залежить від напряму майбутньої професійної діяльності студентів; по-друге, більшість опитаних студентів має задовільний рівень сформованості правосвідомості, і тільки одиниці мають високий рівень правової свідомості [2, С. 162-164].

Молодь є частиною українського суспільства, а отже, для неї є характерними всі завдання правового виховання, що й для інших

соціальних, соціально-демографічних груп, вважаємо за доцільне під час виокремлення та аналізу основних напрямів удосконалення правового виховання, вказані завдання правового виховання взяти за «відправну точку». Основними напрямками удосконалення правового виховання молоді визначити: 1) створення обґрунтованої державної політики у сфері правового виховання; 2) розробку та прийняття на загальнодержавному та регіональному рівнях Концепції організації і здійснення правового виховання молоді; 3) розвиток сімейного правового виховання; 4) створення багатоступеневої системи правової освіти; 5) підвищення якості правової інформації, яка пропагандується через засоби масової інформації як друковані, так і аудіовізуальні, в тому числі електронні; 6) структурування правового інформаційно-комунікативного простору.

Список використаних джерел

1. Правосвідомість і правова культура як базові чинники державо-творчого процесу в Україні: монографія / [Герасіна Л. М., Данильян О. Г., Дзьобань О. П. та ін.] Х. : Право, 2009. 352 с.
2. Аксьонова О. М. Інформаційно-комунікаційна модель правового виховання сучасної молоді / О. М. Аксьонова // Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого». №4 (18). 2013. С. 162–164.

Фурса О.О.

*студент Навчально-наукового інституту права імені князя Володимира Великого ПрАТ «ВНЗ МАУП», м. Київ
Науковий керівник: Талах А.М., доцент*

ДЕРЖАВА І РЕЛІГІЙНІ ОРГАНІЗАЦІЇ: ІСТОРИКО-ПРАВОВІ ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Держава і релігійні організації за історію людства мали досить непрості відносини. Але в усі часи і релігія, і держава, і право, крім інших якостей і функцій, виступали і виступають потужним регулятором людської поведінки, а релігійні організації і держави - організаційними формами, в яких така поведінка проявлялася.